

Bratia a sestry,

zvedavosť je zjavne jedna zo základných bytostných charakteristík ľudského pokolenia. Poznať nepoznané. Vedieť všetko. Stretávame sa s tým už na počiatku. Eva bola pokúšaná, aby bola ako Boh, aby vedela, čo je dobro a zlo, aby porozumela podstate všetkého. Človek sa už na počiatku chcel postaviť na miesto, ktoré mu nenáleží. Nie nadarmo sa hovorí, že zakázané ovocie najviac chutí. Zvedavosť a túžba poháňajú človeka, ale neraz k tomu, čo je zlé.

Niektorí kresťania sa už v dobe apoštola Pavla snažili prísť na to, kedy nastane koniec sveta spojený s druhým príchodom Ježiša Krista. Pán Ježiš jasne povedal: „No o tom dni a o hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, ani Syn, ale jedine Otec.“(Mt 24, 36) Veriaci v Tesaloniké sa na to spoliehali. Nebolo potrebné, aby im Pavol písal o časoch a obdobiach. Ježišov nasledovník vie s istotou povedať len to, že nevie, kedy ten deň nastane. Napriek tomu sa dodnes niektorí ľudia pokúšajú tento deň predpovedať. V minulosti už boli určené presné dátumy a ukázalo sa, že boli nepravdivé, a predsa tento fenomén pretrváva. Nám neprislúcha poznať deň Pánovho príchodu. Ak sa o to snažíme, stavíme sa proti Božiemu slovu. Je to prejav neúcty voči trojjedinému Bohu. Kto chce sám zistiť, kedy to bude, robí sa rovný Bohu. Nepotrebujeme poznať nejaký konkrétny dátum, pretože veríme, že Ježiš je s nami už teraz. Veríme v Neho, hoci Ho nevidíme. Ten posledný deň očakávame s radosťou. Zároveň ten čas, ktorý nám ešte ostáva, chceme naplniť aktívnou službou Bohu.

Pavol použil známu metaforu. „Deň Pánov príde tak ako zlodej v noci.“ Nastane nečakane, a predsa nezastihne kresťanov prekvapených. Keď nasledujeme Ježiša, sme synovia svetla. Už žalmista v modlitbe vyznáva: „Lebo u Teba je prameň života a v Tvojom svetle svetlo vidíme.“(36, 10) Ježiš povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“(Jn 8, 12) Tiež povedal: „Tak svietť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“(Mt 4, 16) Sú to dve strany jednej a tej istej mince. Na jednej strane je „Ja som svetlo.“, na druhej strane „Vy ste svetlo.“. Kresťan má byť svetlom formovaný. V Liste Efezským je napísané: „Veď ste boli kedysi tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi; ako deti svetla žite.“(Ef 5, 8) Dôraz je položený na život podľa Božieho slova. Sme svetlom vtedy, keď sa nechávame viesť Božími prikázaniami. Svetlo svieti skrze nás vtedy, keď Božie slovo nielen počúvame, ale reálne uplatňujeme.

Konanie zla je charakteristické pre noc a tmu. Keď niekto robí to, čo je zlé, väčšinou to robí v tajnosti. Nechce, aby to vyšlo na svetlo. Veľakrát to aj zostane skryté, ale len pred okom človeka. Na konci bude všetko zjavné. Pred Bohom človek nič neutají. Keď dôverujeme Bohu, má to byť zjavné. Sme synovia dňa. Pre iných budeme dobrým svedectvom o Ježišovi len vtedy, keď v pokore budeme žiť podľa tých princípov, podľa ktorých žil náš Spasiteľ Ježiš Kristus. Nasledujeme to pravé svetlo! Aj skrze nás ho môžu uvidieť tí, ktorí tápu v tme a nemajú nádej.

Apoštol Pavol ďalej vyzýva veriacich, aby bdeli. Bdieme vtedy, keď sa snažíme každý deň konať Božiu vôľu. Nevieme, kedy nastane posledný deň, ale žijeme tak, ako by to malo nastať už dnes. Ježiš prikázal: „Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte!“(Mt 24, 44) Spíme vtedy, keď nasledovanie Ježiša neberieme vážne. Spí ten, kto si myslí, že nemusí konať podľa Božieho slova. Niekto povie: Veď Boh je milosrdný!

Niektor iný zase: Netreba byť fanatikom. Niektor tretí: Na nasledovanie Ježiša mám ešte dost času. Budem sa tomu venovať na dôchodku, a pod. To je opájanie sa falošnou nádejou.

Pavol kresťanom prikazuje: „Buďte triezvi!“ Človek však môže upadnúť aj do druhého extrému, keď žije v tom, že je taký zlý, že ani Boh mu už nemôže odpustiť. Aj toto nie je tá triezvosť, ku ktorej nás Božie slovo nabáda. V 1. liste Petrovom je napísané: „...buďte dokonale triezvi, dúfajte v milosť, ktorá vám bude daná pri zjavení Ježiša Krista.“(1, 13) Nasledujeme Ježiša Krista a spoliehame sa na Jeho milosť. Vtedy sme aj bdeli aj triezvi.

Nie je to nič ľahké. Je to každodenný zápas. Čo patrí k výbave Božieho bojovníka? „oblečme si pancier viery a lásky a prilbu nádeje na spasenie.“, píše Pavol. Viera, nádej a láska sú tri základné cnosti každého kresťana. Veríme v Ježiša Krista. Ježiš povedal, že najväčšie prikázanie je prikázanie lásky k Bohu a k blížnemu. Máme nádej, ktorá nepominie. Kresťanský zápas nemá nič spoločné s hnevom, násilím a pomstou. Naším poslaním je pokorne nasledovať Ježiša Krista.

Dnešný oddiel sa uzatvára podobne ako ten minulotýždňový. V závere 4. kapitoly je napísané: „Tak sa potešujte vospolok týmito slovami.“(18.v.) Pavol to ešte raz zopakoval: „Preto sa potešujte vospolok a povzbudzujte navzájom, ako aj robíte.“ Dnes sme počuli viaceré výzvy, ako máme kresťansky žiť. Máme sa spoliehať na Boha. Máme žiť vo svetle Božieho slova. Máme bdieť a byť triezvi. Máme zápasiť vo viere, láske a nádeji. No niekomu sa to nemusí dariť. Oporu vtedy nachádza v spoločenstve veriacich, v cirkevnom zbore, v cirkvi. Potešujte sa vospolok! Povzbudzujte sa navzájom! Boh nás vedie, aby sme sa zaujímali o bratov a sestry. Tých, ktorí pochybujú nemáme zavrhnúť, ale povzbudiť. Tým, ktorí padajú, máme podať pomocnú ruku. Kresťan zdieľa to, čo od Boha prijíma.

O pár riadkov nižšie Pavol prikazuje: „posmeľujte malomyseľných, ujímajte sa slabých, buďte zhovievaví ku všetkým.“(14.v.) Kresťan je zhovievavý. Kresťan, ktorý je silný, má byť oporou pre toho, ktorý je slabý. Aj v Liste Rimanom Pavol uvádza: „My, silní, povinní sme teda znášať slabosti nevládných, a nie v sebe mať záľubu. Každý z nás nech myslí na svojho blížneho, aby mu to bolo na dobro, na budovanie. Veď ani Kristus nemal záľubu v sebe...“(Rim 15, 1-3) Ak nasledujeme Ježiša Krista, nasledujeme Ho spoločne. Sme rozdielni a máme rozličné dary, ktoré máme využiť v prospech zboru a sveta, v ktorom žijeme.

Boh nás vedie. Veríme v Ježiša, a tak máme svetlo. Prinesme toto svetlo tým, ktorí žijú v tme. Žime podľa Božieho slova! Spoliehajme sa na Božiu milosť a buďme si navzájom nápomocní. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Efezským v 5. k.:

„Lebo ovocie svetla je vo všetkej dobrotivosti, spravodlivosti a pravde; skúmajte, čo je milé Pánovi,“

Milosť Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen